

želo kranjsko zastran pasjega davka in pasjega reda. Do zdaj niso smele občine (soseske) vpeljati pasjega davka brez dovoljenja deželnega zbora. To naj v prihodnjič odpade in vsaka občina naj ima, ako hoče, pravico, vpeljati pasji davek od 1 do 2 gold., in le z avtorizacijo posebnih vzrokov naj ima občinski odbor oblast, koga oprostiti tega davka. — Ta postava je bila sprejeta z dostavkom, da vsem občinam deželni odbor izdela poduk, kako se imajo pri tem ravnati. — Dalje poroča odbornik Dežman o stroških pognanstva (Schub), ki jih ima dežela od 10. septembra l. l. naprej iz deželnega zaklada plačevati. Predlog je bil sprejet. — Deželnega poglavarja namestnik dr. Zupan poroča v imenu deželnega odbora o stroških z 13,889 gold., ki jih ima deželni zaklad še za več del v Gruberjevem kanalu, in o 3821 gold., ki jih ima za zatvornico na Ljubljani plačati. Tudi ta dva predloga sta bila izročena denarstvenemu odseku v prevdarek. — Poslanca Kapele in Guttman sta bila za zapisnikarja prihodnjih 14 dni izvoljena.

V 6. seji (5. dec.) je nasvetoval deželni odbor po svojem poročevalcu Dežmanu, naj deželni zbor podeli pogorelcem v Stražišu 1000 gld. Poslanec Derbič popisuje prežalostni stan kmetov in sitarjev ter svetuje, naj se jim dá 1500 gld. Poslanec Horak pravi, da hranilnica je dala 1500 gold., deželnemu zastopu se spodobi, da dá 2000 gld. In ta predlog je tudi obveljal.

Deželni zbor tržaški.

Poslanec dr. Pitteri je zboru podal nasvèt: naj se na državne stroške napravi vseučilišče za Lahe na Primorskem, Dalmatinskem in Tiroljskem, zato, ker v teh deželah biva 8000 Lahov in je pravi deželni jezik laški. — Ta predlog spada zopet v vrsto tistih, o katerih pošten človek ne vé, ali bi se smejal ali jezil! Nesramnost je vendar presilovita, ako se Slovanom Primorcem in Dalmatincem vriva laški jezik kot deželni jezik! Morebiti se dr. Pitteri boji, da ne bil Bismark na bregu Adrije osnoval nemškega vseučilišča, ker se sliši, da je pruskemu poročniku zaukazal, naj deluje na to, da se Trst postavi pod peruta pruskega orla, pod katerimi bi vžival pravice „svobodnega nemškega mesta.“ Ako gode Bismark od ene strani na veliko-nemške citre, Pitteri pa na laške, kakošen „ofreht“ bode to za slovanski narod, ki v veliki večini tu prebiva?

Pogled v peštanski deželni zbor.

(Konec.)

Naj dunajska vlada ne prezira velicega razločka med letom 1848/9. in med dandanes; leta 1848/9 Italija ni bila pod jednim klobukom; ravno tako tudi Nemčija leta 1848/9 ni bila tako edina kakor je danes, dasiravno južne nemške dežele na videz še samostojno životarijo; koliko pa se sme dunajska vlada na južne nemške dežele spolegati, tega naj ji bode živi dokaz najnovejša vojska „Nemcev z Nemci“ in — Kraljevi Gradec. Leta 1848/9 Magjari niso imeli svojih pregnancev in puntarskih čet (legij) na Laškem in na Pruskem, pa tudi ne svojih politiških mešetarjev (agentov) na Francozkem; v letošnji vojski so pa magjarske čete Lahom in Prusom v boji zoper Avstrijo pomagale. Menda dunajska vlada tudi sama dobro vé, od kod magjarski pregnanci denarno podporo dobivajo; saj jih vendar ne misli vseh nazaj v deželo poklicati? Ali morebiti dunajska vlada to tako visoko ceni, da Magjari v poslednji vojski niso domá prekucije napravili, ko je Klapka sè svojo četo na zgornje Oggersko primahal? — Če dunajska vlada Magjare zaradi tega na vse druge narode stavlja, naj vendar pomisli, da so se vsi narodi po vseh deželah zvesti skazali cesarskemu

prestolu, — naj vendar pomisli, v kakih stiskah so bile dežele česke krone, in kako sijajno so stanovniki teh dežela vernost svojemu vladarju kazali; naj pomisli, kako očitno so Slovaki, med ktere je puntarski glavvar Klapka zašel, ker drugač ni mogel, mu pokazali, da ne marajo za-nj, da ostanejo zvesti svojemu cesarju. In kako grdo sedaj magjarski časopisi obrekujejo Slovake, kako jim panslavizem in Bog zna kaj še vse, očitajo! Al naj le bo — dan plačila ne izostane! — Naj bi dunajska vlada resno prevdarila, da je velika nevarnost za Avstrijo, ako ogerske Slovane in ogerske in erdeljske Rumune na milost in nemilost Magjarom prepusti in tudi Hrvate in Srbe v magjarski jarm prisili, češ, da Magjarom se ne smejo njihove dozdevne historične pravice kratiti, da-si tudi se drugim narodom še najsvetejša pravica — pravica materinskega jezika — ne dovoljuje po vse. Kaka prihodnost Slovanom družih deželá avstrijskih preti iz tega, da se Magjarom dovoli lastno ministerstvo, jasno je kot beli dan vsacemu, kdor ni slep. Le ena misel nas nekoliko tolaži, namreč ta, da tudi cesar Ferdinand je Magjarom postave leta 1848. podpisal ter jim lastno ministerstvo dovolil. Naj tedaj možje, kateri krmilo države naše v svojih rokah imajo, s tanko vestjo pazijo, da se pod supremacijo magjarsko in nemško ne zatrejo slovanski narodi, kajti bati se zeló, da kadar ne bode več avstrijskih Slovanov, tudi ne bode Avstrije več.

Iz peštanskega zbora naznanjajo najnovejši časniki, da se bode sprejel Deakov predlog, — s tem pa so dualizmu vrata odprta.

Le hrvaški deželni zbor nas more rešiti te nevarnosti, in — kakor se je sedaj obrnila stvar v zagrebškem zboru — vesela nada nas navdaja, da zopet trojedina kraljevina reši Avstrijo velike nevarnosti. Vsi zagrebški listi potrjujejo zdaj veselo novico, ki so jo „Novice“ v poslednjem listu prve prinesle, da ste se narodni stranki zedinile in da v slozi hočete razviti narodno zastavo. V seji 1. dne t. m. je bil v tem duhu izvoljen odbor, ki bode predloge stavlil gledé na sporočilo kraljevinskega odbora, ki je v Peštu bil. V ta odbor so izvoljeni: Čepulić, Prica, dr. Subotić, Smaić, baron Kušlan, dr. Šuhaj, Perkovac, dr. Racki, Mrazović, biskup Strossmajer, Car in Kraljević.

Moravski zbor je zavrgel obema narodoma pošteni predlog dr. Prašak-a o volilnem redu, in s tem je pokazal, da Giskrova stranka noče porazumljenja.

Strašno hudo so zoper ministerstvo razsajali nemški centralisti v dunajskem deželnem zboru, ko je bil posvet o adresi na cesarja. Kuranda, Schindler, Mühlfeld dolžili so ministerstvo, da je ono krivo vsega hudega, kar je v vojski itd. zadelo Avstrijo — in sicer največ za to, da ni državnega zbora. Ti gospodje so tako slepi, da ne vidijo čez Štefanov stolp na Dunaji, sicer bi saj ožjega državnega zbora ne klicali iz groba!

Dopisi.

V Novem Sadu 27. nov. — V naših listih se je pričela borba zoper federalizma in dualizma; nekteri se nagibljejo k nemško-madjarskemu dualizmu, in to merbrani „Zastava“ res da ne zmirom dosledno, vendar po svojem programu bi se morala tega stalno držati; vsi drugi naši listi branijo federalizem, vendar ne historiški, ampak po narodnih grupah. Srbski narod, lahko rečem, ves, izrekel se je v svojih adresah na generala Stratimirovića za zaključke konferencije srbskih poslancev, ki podpirajo v Avstrii federalizem in so proti temu, da bi vlada sama reševala narodno osodobrez naroda, to je, brez zaslišanja deželnih zborov. Te

zaključke pozdravljalo je radostno vse slavensko časnikarstvo, razun poljskih listov in srbske „Zastave“. To idejo so zaobjeli tudi vse druge narodnosti na Ogerskem: Romani, Rusini, Slovaki in drugi. Urednik „Zastavin“ dr. Miletić, čeravno je bil deležnik konferencije in sicer kot tajnik, čeravno je predloge stavil in formuliral, on je čez nekaj dni iz nepoznatih vzrokov za dobro našel, odstopiti; zbog česa se je vnela v naših listih malo ostreja polemika; te načelne borbe sem se vdeležil tudi jaz v „Napredku“ proti „Zastavi“ in dr. Miletiću, ktera je naposled, žalibog! po naši navadi prešla tudi v osebnosti. „Zastava“ in njena frakcija, ko ni mogla z razlogi, jela se je služiti tudi drugih nevrednih sredstev. Tako je neki dan telegrafiralo iz štajerskega gradca „Napredku“ društvo „Slovenija“ sledeči telegram: „Slovenska omladina šalje g. Čakri adresu priznanja zarad njegovega delovanja pri konferencialnih zaključkih od 31. oktobra. Omladina.“ To je bilo 25. nov. in 27. nov. t. l.; prišla mi je adresa, ktera je polna psovanja proti meni in mojemu delu, proti konferenciji in njenemu predsedniku generalu Stratimiroviću, podpisana od 6 Srbov, maloznačajnih dečakov in 24 Slovencev, med kterimi je tudi Anton Tomšić kot predsednik Slovenije. Meni je malo do tega, ali moje delovanje komu dopada ali ne; zato niti ne maram za adrese in kontre-adrese, ampak delam po svojem prepričanju; in hvale ne iščem razun v svoji vesti; ali nikakor ne odobrujem nevrednih načinov, korupcije med mladino, ter nikakor ne morem razumeti, kako da bi mogla slovenska mladina podpirati dualizem, ko so vsi avstrijski Slovani za narodni federalizem; zato trdno mislim, da je slovenska mladež v Gradcu po kom mistificirana, in tako je proti slovenskemu federalizmu, ter ovacije dela nemško-madžarskemu dualizmu. Zato s tem pozivljam učeče se Slovence v Gradcu, da se izrekó: ali so oni uni pamflet proti meni in konferenciji saborskih poslancev iz prepričanja, ali po čegar nagovoru podpisali? To mislim, da mi je dolžnost vedeti pred, nego se spustim v odgovor. Emil Čakra.

Praga 29. nov. — n. — Novični bralci so sicer že sprejeli žalostno sporočilo o smrti spoštovanega nekdanjega vodja ljubljanske gimnazije, gospoda Janeza Nep. Nečáska. Vender pa mi ukazuje srce, da v današnjem svojem dopisu obširneje spregovorim v „Novicah“ blagemu ranjkemu v spomin, zlasti ker vem, da ustrezem s tem ne le vsem njegovim prijateljem, znancem in spoštovalcem, ki si jih je ranji s tako obilnem številu po vsem Slovenskem pridobil, temuč tudi vsemu narodu, kteremu je tako neutrudljivo in tako vspešno služil celih deset let. J. Nečáska je bil rojen leta 1813 na Visokem, českem mesticu v Krkonošah. Njegova učiteljska delavnost se je začela ravno ondi, kjer jo je nemila smrt ustavila — na pražki staromestni gimnazii, ki je takrat bila pod vodstvom slavnega Jungmanna. L. 1842 je prestopil na gimnazijo v Heb, od kodar je l. 1852 prišel v Ljubljano, kjer je vodil slovensko mladino tako izvrstno, da ga je narod po njegovem odhodu v Prago večkrat milo pogrešal. Že lansko jesen je hudo zbolel za pljučnico, pa se vendar zopet ozdravil. Ko pa mu je pred kratkim bilo naročeno poiskati primerno sobo za paralelen razred, mu je težavna hoja, ki jo je imel zavolj tega, tako škodovala, da se ga je zopet pljučnica prijela, ki je po 16dnevni hudi boleznii ugasnila luč njegovega življenja 26. novembra. Kdor je Nečáska poznal, ta ga je gotovo tudi ljubil in spoštoval. Proti vsakemu prijazen in mil, oster in nenavadno natančen v spolnovanju svojih težkih dolžnosti, si je pridobil povsod, kamor je prišel, iskreno spoštovanje. Prav po očetovski pa je ljubil šolsko mladino in skrbel za njo; bil je pa tudi od nje ljubljen in spoštovan kakor malokdo. Vstanovil je

zalogo v podporo vdov in sirot po gimnazijskih in realnih učiteljih in si s tem postavil vreden spominek pri šolskih možeh. Ustanovil je v Ljubljani in drugod zaloge v podpore revnih učencev in ostane za to pri njih nepozabljen. Njegove zasluge za ljubljansko gimnazijo in povzdigo slovenščine je spoznal ves narod slovenski. Popolnoma oceniti zasluge njegove za narod naš pa more le tisti, komur je bilo dano pogledati tudi v skrivnostneje akte, ker tu še-le se spoznajo ogromne težave, s kterimi se je imel boriti vrli ranjki, vselej vrni Slovan. V dragem spominu mu je ostala slovenska mladina in slovenstvo sploh; tudi pozneje neizrečeno ga je veselilo, ko je slišal o kacem narodnem napredku slovenskega ljudstva. Kako zeló spoštevan je bil pri svojih rojakih, to se je videlo pri slovesnem pogrebu 28. novembra. Milostivi namestni škof sam je z obilnim spremstvom prišel blagoslovit telesne ostanke blazega ranjkega in jih je spremil na zadnji poti, tudi je drugi dan služil slovesni requiem za ljubim prijateljem svojim. Z zelenim vencem in slovanskimi trikolorami okinčano trugo so nesli učenci njegove gimnazije, ob stranéh pa jih je svetilo več kakor sto. Med obilno množico, ki mu je prišla skazat poslednjo čast, je bil tudi mestni župan, veliko deželnih poslancev, učitelji in učenci skoraj vseh ustavov velikega mesta. Ko pa je prišel smrtni sprevod na kraj mirú, so v krasnožalnem globoko v srce segajočem soglasji zadoneli umetni glasovi sprelepe slovenske pesmi — kompozicije Fr. Grbčeve — ko odziv marsikterege žalujočega srca v daljni Slovenii. Prepričan sem, da govorim v imenu stoterih, ako tukaj zató ginljivo poslavljenje druzega ranjkega izrekam očitno zahvalo gg. Heidrihu in Grbcu. Bil je res ginljiv pogreb; obilna množica je bila zbrana in ne eno oko ni bilo neobsolženo, ko so zagrebali blazega moža. Naj v miru počiva! — Česki deželni zbor do zdaj še ni podal nič znamenitega. Sploh nima narod nič posebnega veselja nad njim, ker ni upati, da mu bo de od zgoraj dano kaj važnega v obravnavo. Izvoljen je odbor 9 udov, da osnuje adreso na svitlega cesarja. Iz kurije velikih posestnikov in iz kurije sosesk so izvoljeni samo Čehi — 6, iz kurije mestne samo Nemci — 3. — Predvčerajšnjem so bile volitve v mestni odbor. Postavili ste svoje kandidate obe stranki: narodna in nemška kazina. Volilo se je 32 zastopnikov, in glejte, izvoljeno je bilo 31 kandidatov národnih, in en sam kazinin, in ta je voljen v judovskem mestu. — Včeraj pa je bila druga, še važneja volitev. Izbral se je deželen poslanec za pražko staro mesto namesti slovečega centralista viteza Hasnerja, ki je odložil svoje poslanstvo, rekoč, da za česko deželo ne mara več biti poslanec, ampak da bi bil rad za spodnjo Avstrijo! Spet sta se postavila dva kandidata, in glej! narodni poslanec, oče nepozabljega župana pražkega Pstroša je bil izvoljen z večino 126 glasov. To so pač slavne priče narodnega napredka v zlati Pragi.

Maribor 2. grudna. V nedeljo 9. t. m. bode v naši čitalnici zopet igrokaz: „igra piké“, ob navadnem času. Zadnjič se je „Črni Peter“ jako dopadel; sobe so, se ve da bile dosti premajhne, toliko občinstva se je vdeležilo našega malega gledišča. Igrali pa so tudi gospodična S., gospoda B. in P., da smeha in ploska ni bilo ni konca ni kraja. Glediščne igre se kaj dopadajo; da bi se pa tudi prav lepih izvernih obilo spisovalo! Res, da spisovatelji komaj za natis dobijo povrnjen denar, kamoli še za trud; vendar bi se po onem Novičinem predlogu, naj bi čitalnice tantieme plačevale za one igre, ki jih igrajo, dalo kaj doseči. Tukajšnja čitalnica je po sklepu zadnjega odbora voljna, za vsako izvorno glediščno igro, ki jo prvokrat igra, pisatelju, ki to zahteva, 5 gld. nagrade plačati. — Okrog in okrog *

se čuje, da so volitve za okrajni zastop (Bezirksvertretung) predurjeni. Naj nam tedaj naši rodoljubni veljaki razložijo ko naj hitreje, prvič: koliko okrajnih zastopov na slovenskem Štajerskem da imamo, in kde so njihova središča, — drugič naj nas napotijo, da se vsaj 8 dni pred volitvami v središča prihodnjih okrajnih zastopov zberemo in se dogovorimo, ktere može da hočemo voliti. Dogovorjeni možje naj se oznanijo po „Novicah“ in „Slovincu.“ Da se to gotovo in skoro zgodi, da nas tudi pri teh volitvah birokracija in nasprotniki slovenstva ne prehvapijo, zato vas rodoljubne veljake prosimo v imenu napredka občinskega; kajti iz nasprotnega tabora čuje se ordonanca: ne volite ni duhovnikov ni učiteljev!

V Senožecah 26. listop. B. — Šolstvo sicer ne spada v okrožje mojega opravila, vendar naj mi dovolijo „Novice“, da se predrzmem iz zgolj domoljubja neko pomoto odkriti, ktera se je vrnila v matičin „narodni koledar“ za leto 1867 na strani XXXVIII., kjer beremo, da na Kranjskem je 288 ljudskih šol; al ni jih toliko. V pojasnjenje podam sledeče: Po izkazku lanskim „Novic“ (list 33) je bilo leta 1864 na Kranjskem 216 slovenskih in slovensko-nemških pa 17 čisto nemških šol, toraj spada

1	ljudska šola na 1764 kranjskih Nemcev, ali pa še celó	
1	„ „ na 1000 „ „ „	ako se k njim prišteva 14 glavnih šol, v kterih se po nemško podučuje,
1	„ „ na 2004 „ „	Slovincem
1	„ „ na 1824 ogerskih „ „	
1	„ „ na 1693 štajarskih „ „	
1	„ „ na 1662 primorskih „ „	
1	„ „ na 1376 koroških „ „	
1	„ „ na 1269 beneških „ „	(zdaj pod italijansko vlado).

Nekje je bilo rečeno, da vsaka ljudska šola na kmetih mora imeti svojo lastno knjižnico in svojo drevnico, in v vsaki enaki šoli bi se moral podučevati, po okoliščinah, en oddelek gospodarstva, na priliko iz sadje-, vino-, svilo-, čbela- ali živinoreje. To se dá lahko doseči, ako se dobí primeren kos zemlje, okoli 300 novčičev na leto, dobra volja učiteljev, in ako bi še deželni zbori, preč. naš konzistori in drugi ta predlog podpirali; slovenski narod bi po takem lepo napredoval v duševnem in telesnem blagostanji. Naš častiti fajmošter in občinski odbornik gosp. Janez Pašič so ob svojem času korist šole pri sv. maši z lece ljudstvu razjasnili; ako bi si še gosp. županje važni ta predmet k srcu vzeli, gotovo bi jim bila odraščena mladost hvaležna. Zanikerni stariši, kteri svojih otrok v šolo ne pošiljajo, trpijo dvojno škodo; prva je ta, da njih otroci v očividni nevednosti ostanejo, in druga pa, da morajo še za njih nevednost kazni plačevati. — Nadjamo se, da se bode v tukajšnji šoli kmalu saj 3. razred popolnoma vpeljal, ako bi se že ob enem pri tako obilih pripomočkih ne dal napraviti tudi 4. razred. — Slednjič omenim še, da bi bilo prav, ako bi se v prihodnje v matičin „koledar“ vvrstili sejmi kronologično po mesecih; mnogim željam bi se vstreglo.

Novomesto 1. dec. Ker je čitalničin odbor sklenil v nedeljo 9. dne t. m. sklicati občni zbor, v kterega se imajo po pravilih „vsi udje po domačem slovenskem listu pozvati“, oznanja to podpisani odbor vsem udom s tem, da se zbor začne ob 2. uri popoldne.

Odbor.

Iz Ljubljane. (Iz kupčijsko-obrtnijske zbornice.) Med drugimi predmeti je bilo v seji 28. nov. po večini sklenjeno: postava od leta 1831. naj prestane, po kteri je novim sladkornicam, ki iz pese delajo sladkor, 10letno oproščenje od pridobitnega davka za-

gotovljeno; — osnova novega konkursnega reda je bila sprejeta, — prošnja občine v Prečni na Dolenskem za dovoljenje 4 sejmov ni bila odobrena. Živahna je bila o tem razprava: odbornik J. Pleiweis je govoril za to, naj se dovolijo sejmi, v ktere je svetovala tudi kmetijska družba; odbornika Horak in Haufen sta govorila zoper dovoljenje, češ, da sejmi so le dobičkarija županij in poguba ljudstva, ki se klati po sejmi. — Dalje je bilo sklenjeno, naj se pri ministerstvu krepko podpira prošnja obrtnijske pomočnice o oproščenju od koleka pri njenih pismih. — Po nasvetu prvosednika g. Zupana je bil voljen odsek za šolske zadeve; izvoljeni so bili: Zupan, Haufen, Schreiner, Horak, Schwentner, Tönies. — Naposled vpraša odbornik Jož. Pleiweis: kako stoji s prošnjo zastran znižanja vožnine za blago na železnici itd., kako s zakladom za kupčijsko šolo? in želi, naj te stvari pridejo v prihodnji seji v konečno obravnavo. Konečno predlaga prvosednik, naj se izvoli nov odbor, ki v prevdarek vzame njegov nasvet, da se Istra zopet vzame v colno zavezo; izvoljeni so bili v ta odbor: Zupan, Winkler, Schreiner, Haufen in Resman.

— V zboru zastran železnice iz Ljubljane v Belak, ki je bil predvčerajnim po prvosedstvom gosp. V. C. Zupana, predsednika kupčijske zbornice, in v kterem je tajnik gosp. dr. Toman stavil v pospeh te živo nam potrebne železnice več predlogov, so bili v odbor, ki ga je kupčijska zbornica že volila in v kterem je tudi en deželen odbornik, izvoljeni še gospodje Trpinec, dr. Costa, baron Mih. Zois, vitez Gutmannsthal, Samasa in P. Kozler. — Pred razhodom današnjega zbora je bila g. dr. Tomanu zahvala izrečena za veliki trud in iskrenost njegovo, s ktero se poganja za izvršenje železnice ljubljansko-belaške.

— Veliki posestniki so v deželni zbor izvolili po večini glasov grofa Alb. Margheri-a in Fr. Rudeš-a. Veliko glasov sta imela grof J. Barbo in A. vitez Gariboldi.

— Kakor slišimo, je sporočilo o ljudskih šolah, ki ga je c. k. vladi podal preč. naš konzistori, nadzornik ljudskih šol g. Juri Savaschnik dodal svoje osebno mnenje, v kterem se neki poteguje za take ljudske šole, kakoršne so bile dozdej ter si prizadeva izpodbiti trdne razloge, s kterimi je konzistori, v kterem je za prenaradbo glasoval tudi izkušeni prejšnji nadzornik ljudskih šol in mnogo družih o šolstvu izvedenih mož, podprl predlog manjšine lanskega dež. zbora. Mi se ne čudimo temu osebno mnenju, in se nadjamo, da bode viša vlada štela glasove, pa še posebno tehtala razloge.

— Poslednji „sokolov večer“ je bil ravno tako izvrsten v svojih produkcijah, kakor prisrčen do vrednika našega lista. — Iz te veselice so bili zahvalni telegrami poslani v Zagreb prevzvišenemu biskupu Strossmayer-u, velikemu županu Kukuljeviću in prvosedniku društva „Kolo“ za preprijazno sprejetje ob Zrinjskovi svečanosti.

Kursi na Dunaji 4. decembra.

5% metaliki 57 fl. 80 kr. Ažijo srebra 127 fl. 50 kr.
Narodno posojilo 60 fl. 45 kr. Cekini 6 fl. 10 kr.

Žitna cena

v Ljubljani 3. decembra 1866.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 6 fl. 50. — banaške 7 fl. 32. — turšice 4 fl. — soršice 4 fl. 87. — reži 4 fl. 20. — ječmena 2 fl. 70. — prosa 2 fl. 70. — ajde 3 fl. 20. — oves 1 fl. 80.